

CURES

“No s’hauria de valorar que una dona hipotequi la seva vida per encarregar-se de la cura d’un familiar dependent sinó que és necessari combatre la bretxa de gènere en les cures” – Kate Millet

La crisi de cures és un concepte antic, gairebé tan antic com la desigualtat entre dones i homes. No existeix cap etapa en la història de la humanitat en les que les dones no hagin sostingut la vida, gestant, parint, alletant, cuidant de la canalla i altres membres de la seva família. El nostre sistema segrega per sexe la repartició del treball i adjudica històricament a les dones les feines menys reconegudes, les no pagades, que juntament amb la falsa, però arrelada creença que el sexe condiciona les habilitats i competència de les persones, ens ha fet arribar als nostres dies amb una bretxa de desigualtat insalvable. Amb la incorporació al mercat laboral, les dones surten de l'esfera privada i les cures s'estenen més enllà del nucli familiar i es professionalitzen de manera clarament feminitzada. Malgrat que l'estat del benestar de països com el nostre ha creat xarxes de serveis públics, escoles bressol, residències per gent gran o ajuts econòmics per persones dependents, no hem aconseguit paliar les conseqüències d'una crisi que impedeix a les dones dels països desenvolupats a prosperar professionalment i a les de classe social més baixa l'accés a feines amb salaris adequats

i que a llarg termini també són un obstacle per accedir a una jubilació digna. Altres factors com la reducció de la taxa de natalitat o l'augment de l'esperança de vida, que ens porta a un envelliment de la població, hauriem de fer-nos prendre mesures urgents. Qui cuidarà a la gent gran?, qui podrà conciliar les cures als petits, mantenint una feina digna i remunerada sense que això suposi un daltabaix econòmic, l'externalització d'aquestes cures o directament l'exclusió del mercat laboral? Es calcula que les feines de cures no remunerades suposarien més del 30% del PIB del nostre país, milions d'euros no pagats, milions no cotitzats a la seguretat social. Tot plegat un sistema altament vulnerable a qualsevol imprevist o desajust que el pugui fer trontollar sobtadament, com s'ha posat de manifest durant la pandèmia mundial que estem patint i que altra vegada ha posat al descobert que el pes de la conciliació i les cures recau principalment en les dones. Continuem patint dobles i triples jornades de feina, afectant la salut, perdent poder adquisitiu i renunciant habitualment al nostre projecte vital en benefici d'un sistema que no funciona.

ENTREVISTA A

Marta Rey

Integradora Social

Treballes en un servei de rehabilitació comunitària en què consisteix la teva feina?

Atenem a persones amb un diagnòstic de salut mental vinculades al CSMA (Centre Salut Mental Adults), la nostra feina consisteix a ajudar-los a reprendre la seva vida, en molts casos per continuar convivint amb la seva malaltia o trastorn, si el problema es cronifica costa més tornar a normalitat.

Quin és el perfil d'usuaris del vostre servei?

Atenem tant a dones com homes d'entre 16 i 65 anys, normalment més homes que dones, les dones acostumen a arribar més tard a nosaltres, demanen ajuda més tard en situacions més extremes, estan més invisibilitzades, amb més estigmatització per part de l'entorn més proper.

Quins aspectes fomenteu?

Realitzem els tallers d'expressió emocional, on proposem diverses temàtiques per si no hi ha una proposta espontània per part de les persones que formen el grup. El que intentem és donar eines perquè descobreixin les seves pròpies estratègies. Entrenem les habilitats socials, aprendre a dir no, també a rebre un no, l'assertivitat. Intentem que aprenguin a debatre i a descobrir en l'experiència dels altres de vegades experiències pròpies que no havien identificat.

Creus que cuidar és una feina encara feminitzada?

Totalment, les cures continuen sent "cosa de dones", afortunadament cada vegada menys, però ens han educat així. A les assemblees que fem per famílies d'usuaris també detectem que són les dones (mares, germanes) les que es cuiden i s'interessen pel tema, en els homes és més excepcional, acostumen a interessar-se més per les necessitats burocràtiques o econòmiques del seu familiar i deixen la responsabilitat de les cures a les dones.

Tenim una imatge equivocada del perfil de dones que pateixen problemes de salut mental?

Cada vegada és més freqüent el cas de dones preparades, amb família i laboralment actives, dones que no pateixen exclusió social o arriben de situacions de vulnerabilitat que potser és la imatge que tenim tendència a pensar.

Com es va gestionar la pandèmia en el vostre centre?, suposem que no ha estat fàcil.

Vam haver de tancar el servei, fer un seguiment telefònic i telemàtic que evidentment no és el més adequat a les necessitats d'aquestes persones, es van suspendre les derivacions i a poc a poc es van establir grups i horaris per anar adaptant-nos. Va ser

complicat, de vegades no sabies ben bé que era pitjor, si contagiar-te de covid o saber que la gent que tenies a casa estava a prop d';altres dificultats més greus per no estar correctament tractada.

Què has après de les persones que han passat pel centre on treballes?

Que em puc llevar demà i trobar que no puc suportar la meua vida, i haver de deixar la feina, que ningú està lliure de patir una malaltia mental en algun moment i que m'hauria de començar a tractar com més aviat millor. Costa pensar en persones "normals" que puguin arribar a necessitar rehabilitació perquè els seus problemes de salut mental els impedeixen continuar amb els seus rols habituals.

Com creus que podem combatre l'estigma de les malalties mentals?

És complicat, hem d'aconseguir parlar sense tabús, tant els professionals com l'entorn i les persones que les pateixen i fer feina des de la infància, s'ha de normalitzar, sense por, sense jutjar ni banalitzar. També és necessari tenir més cura dels diagnòstics i mitjans suficients per abordar-los, més temps de visites, més professionals, en general més recursos. Cal escoltar molt a les persones i de vegades no és del tot possible.

NOTÍCIES

105.000 SIGNATURES RECLAMANT UN PROTOCOL ESPECÍFIC PER A LES AGRESSIONS AMB SUBMISSIÓ QUÍMICA

El 26 de gener van ser entregades 105.000 signatures al Ministeri de Justícia amb l'objectiu de demanar un protocol unificat per a metges i jutges en els casos de submissió química i, especialment en les agressions sexuals.

Gloria Martínez i Marta Asensio han sigut les dues impulsores de la iniciativa que, en menys de tres mesos, han aconseguit reunir totes aquestes signatures mitjançant la plataforma Change.org.

La petició té com a objectiu l'exigència de la creació d'un protocol que englobi tant professionals de la justícia, de la sanitat i de la policia, per tal, que es garanteixin els drets de totes les dones que pateixen submissió química. Actualment, les dones que víctimes d'aquest tipus d'agressions, es troben totalment desprotegides ja que no es realitzen les analítiques necessàries en les primeres 24 hores, fet indispensable per poder provar aquest tipus de delictes.

Aquesta iniciativa és pionera en la demanda d'un tracte humanitzat per part de les institucions davant de les agressions sexuals mitjançant drogues o substàncies que anul·len la total voluntat de les víctimes. Amb això es vol aconseguir un augment de denúncies d'aquests casos.

NOTÍCIES

REPARACIÓ DE LA MEMÒRIA DE LES DONES ACUSADES DE BRUIXERIA ENTRE ELS SEGLES XV i XVIII

El 26 de gener el Parlament va aprovar una proposta de resolució amb la què es reconeix a les dones acusades i assassinades per bruixeria com a "víctimes d'una persecució misògina que va dur a l'assassinat a milers de dones arreu del món".

Amb aquesta moció també es pretén impulsar un estudi de la Història amb perspectiva de gènere per tal de donar a conèixer la tortura i condemnes a mort de prop de 1.000 dones a Catalunya, fruit del naixement de la societat masclista i misògina que encara arriba fins avui en dia. Per tant, no només es tracta d'un gest per reparar el passat sinó que també vol fer visible l'origen del sistema opressor vers les dones que es remunta a l'Edat Medieval i, que en el cas de Catalunya, es va instrumentalitzar mitjançant les institucions locals.

Farem seguiment de les iniciatives i propostes que en derivin d'aquesta moció, com per exemple, la introducció de carrers amb els noms de les bruixes assassinades en els múltiples municipis on es va donar la cacera de les dones que no responien als estereotips marcats per l'època.

EFEMÈRIDES:

MARY EDWARDS WALKER

Feminista, abolicionista, suposadament espia, presonera de guerra, cirurgiana i defensora de la vestimenta amb pantalons de les dones.

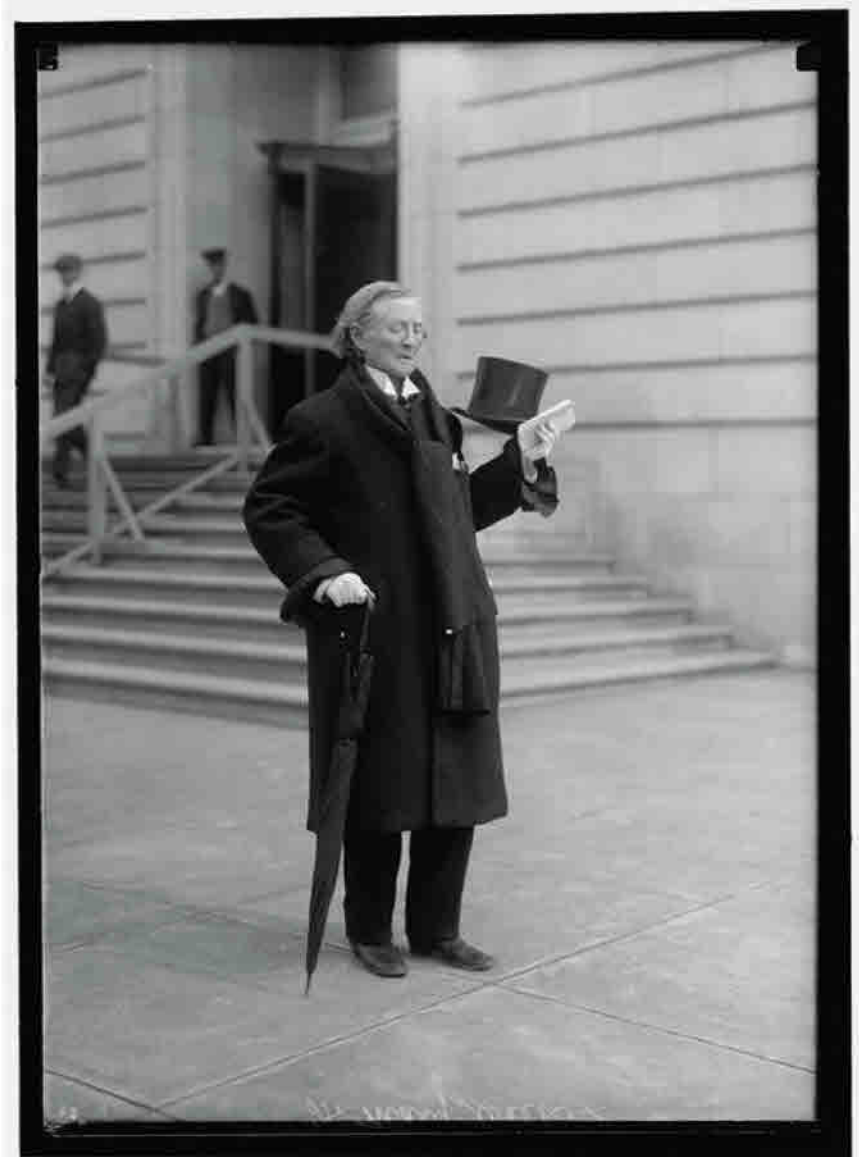
Va néixer a Nova York l'any 1832 en el si d'una família que va animar a tots els seus fills a estudiar; ella va fer medicina i es va graduar l'any 1855; es va casar amb un altre metge, però es van separar al cap de 3 anys i divorciar l'any 1869.

Sempre es va oposar a portar la vestimenta de les dones de l'època amb corsos i fru-frus que, a part de ser totalment insans i antihigiènics, li dificultaven moure's per fer la seva feina de metgessa i cirurgiana (el dia del seu casament també va vestir pantalons).

Durant la guerra civil de EE.UU es va presentar com cirurgiana de l'exèrcit, però no la van acceptar i es va oferir com ajudant de cirurgia, va creuar moltes vegades les línies de l'exèrcit per ajudar a altres companys i l'exèrcit confederat la va capturar, empresonar durant mesos i acusar de espia. Va ser alliberada en un intercanvi de presoners. Al acabar la guerra, l'any 1865 va ser la primera dona en rebre la Medalla d'Honor del Congrés de EE.UU (encara es la única), li van treure però ella no la tornar mai i finalment, l'any 1977 el president Jimmy Carter li va restituir.

Ella va continuar fent conferències defensant els drets de les dones i la vestimenta amb pantalons fins a la seva mort l'any 1919, un any abans que s'aprovés el dret al vot de les dones.

Va ser enterrada amb pantalons

RECOMANACIÓ LITERÀRIA

FEMINISMO PARA PRINCIPIANTES

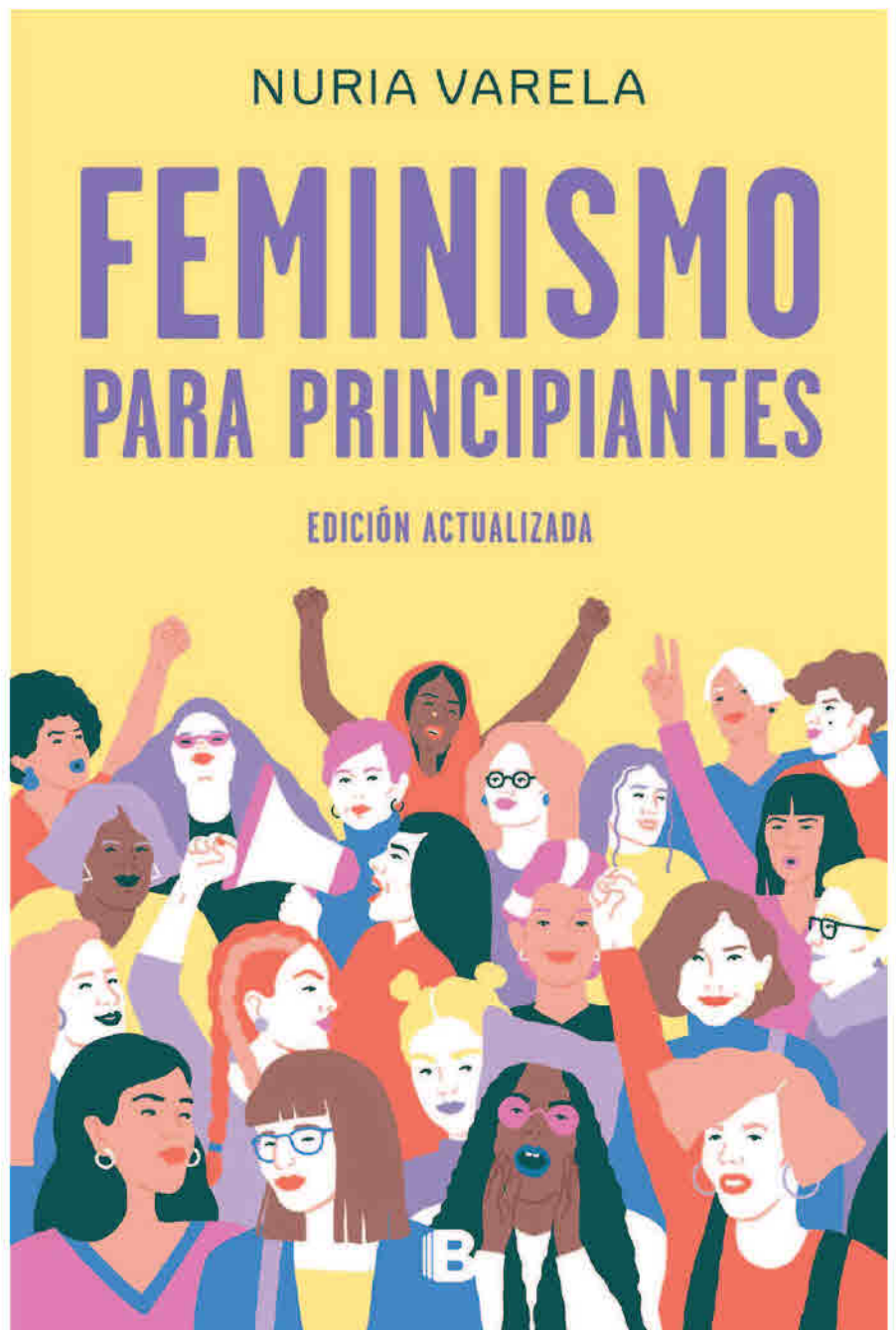
Núria Varela

Editorial: Ediciones B

Tornem a recomanar-vos que llegiu a la Núria Varela, amb aquest llibre que ja ha arribat a la seva tercera edició i ha tingut diverses actualitzacions, ens fa un repàs del què ha estat la història del feminisme i els conceptes bàsics per aprofundir en el coneixement d'un moviment polític i social que ha aconseguit mantenir-se viu durant tres-cents anys.

Aquest llibre és també una presa de consciència, perquè com molt bé diu l'autora és impossible solucionar un problema si no es reconeix i planteja interrogants que les dones s'han fet durant segles.

Perquè els drets només pertanyen a la meitat del món? Perquè s'exclou a les dones? Quin és l'origen d'aquesta discriminació? Què podem fer per combatre-la? el text convida a la reflexió i tracta de donar resposta a totes aquestes preguntes d'una manera senzilla i entenedora que fa d'aquest llibre un "bàsic" per endinsar-se en la història i el coneixement del feminisme.

NO ET PERDIS EL FIL

ara
@ariadnakmr

Hilo de lecturas feministas para cualquiera.

(Son los que a mi me gustan, eh leído o están en mi lista)

VALEROSAS- PENELOPE BAGEU.
EL FUTURO ES Femenino- VARIAS AUTORAS.
FEMINISMO PARA PRINCIPIANTES-NURIA VARELA.
UNA HABITACIÓN PROPIA-VIRGINIA WOOLF. (de mis favs)

Translate Tweet

4:27 AM · Oct 9, 2021 · Twitter for Android

ara
@ariadnakmr · Oct 9, 2021

¿QUIÉN LE HACÍA LA CENA A ADAM SMITH? - KATRINE MARCAL
LOS HOMBRES ME EXPLICAN COSAS-REBECCA SOLNIT (lo amo)
COMO SER MUJER-CAITLIN MORAN
MAMÁ, QUIERO SER FEMINISTA-CARMEN G. DE LA CUEVA. (de mis fav)

1 3

ara
@ariadnakmr · Oct 9, 2021

PUTITA GOLOSA-LUCIANA PEKER.
TODOS DEBERÍAMOS SER FEMINISTA-CHIMAMANDA (lo amo de mis favs)
EL SEGUNDO SEXO- SIMONE DE BEAUVOIR. (muero por leerlo)
EL CUENTO DE LA CRIADA- MARGARET ATWOOD.

1 2

ara
@ariadnakmr · Oct 9, 2021

EL FUTURO ES FEMENINO-VARIAS AUTORAS
EL LIBRO DE ACTIVIDADES FEMINISTA(lo quiero yaa)
LA MUJER ROTA- SIMONE DE BEAUVOIR
THE POWER

1 1

ara
@ariadnakmr · Oct 9, 2021

QUE LA CIENCIA TE ACOMPAÑE A LUCHAR POR TUS DERECHOS.
LAS MUJERES QUE LEEN SON PELIGROSAS.
EL GÉNERO EN DISPUTA-JUDITH B.
CONFESIONES DE UNA MALA FEMINISTA- ROXANE G.

1

Visita el fil:

Mollet
En Comú

La lluita feminista continua!

**1000 raons per seguir
defensant el feminisme:**

Desigualtats

Bretxa Salarial

Violència

Discriminació laboral

Invisibilitat

molletencomu.cat